

САВЕТ ЗА ШТАМПУ

Француска 5/7
11000 Београд
zalbe@savetzastampu.rs

Поштовани,

Подносим жалбу Савету за штампу сматрајући да су ми повређена права од стране веб портала Српског телеграфа – Република од стране аутора Марије Р. Илић.

На веб сајту www.republika.rs у чланку "ЋИЛАСОВИ ЉУДИ УЗ КАРЛЕУШУ ПРОТИВ ДОДИКА: Председник "Слоге" Жељко Веселиновић се укључио у Твитер рат" који је објављен 11.05.2018.године и 18:03 поменут сам без значајног повода са вероватним разлогом да ми се нанесе штета због мог политичког ангажовања, с обзиром да сам одборник у Скупштини града Београда, представник опозиције. Новинарка Марија Р. Илић у горе цитираном чланку који је објављен на линку:

<http://www.republika.rs/vesti/srbija/61362/djilasovi-ljudi-karleusu-protiv-dodika-predsednik-sloge-zeljko-veselinovic-ukljucio-tviter-rat>

изнела је информацију да сам се удружио са певачицом Јеленом Карлеушом у пљувању лидера РС Милорада Додика, што је апсолутно нетачно.

Тако из поменутог наслова читаоци заснивају став да ја како наводе „пљујем“ Милорада Додика с обзиром на наведено:

„Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије Слога, који је много познатији као близак сарадник и градски одборник Драгана Ћиласа, удружио се са певачицом Јеленом Карлеушом у пљувању лидера РС Милорада Додика.“ даље наводе да сам се „придружио вређању Додика.“

На веб страници објављен је мој лични твит са личног профила Твитера: „@karleusastar. Не знам да ли је ово тачно, али ако јесте капа доле како си одбрусила Милету Ронхилу из Лакташа“ А односи се на текст Курира под насловом „ЖЕСТОК РАТ! Додик: Певаљко, имам више хитова од тебе! Карлеуша: Џукело, ј...ћу ти матер!“ објављен на линку:

<https://www.kurir.rs/stars/3047003/zestok-rat-dodik-pevaljko-imam-vise-hitova-od-tebe-karleusa-dzukelo-j-cu-ti-mater>

Прочитао сам онлајн текст у Куриру и засметало ми је да политичар високог ранга у Републици Српској истакнуту естрадну уметницу назива „певаљком из Београда“ само

зато што се усудила да се прикључи акцији „Правда за Давида“ у жељи да се открије ко стоји иза убиства младића из Бањалуке чији је случај изазвао пажњу јавности у бившим републикама Југославије.

Сматрам да Карлеуша има лично право да искаже свој став и подршку акцији „Правда за Давида“, исто као што и ја имам лично право да такав став подржим, или осудим.

У овом случају, (предметни чланак Српског телеграфа) од стране новинарке дошло је до мешања мог личног права на слобуду мишљења и изражавања, и њеног уплитања у мој синдикални рад и функцију градског одборника који политички подржава Драгана Ђиласа. Текст пропагандно делује на читаоца у циљу наношења политичке штете Драгану Ђиласу јер је и у овом тексту он неоправдано и неосновано поменут. Такође његова и моја фотографија је искоришћена за илустрацију текста који нема никакве везе са темом.

Новинарка даје за право себи да суди о томе да ли ја вређам Милорада Додика и на тај начин ставља себе у улогу адвоката који брани њене интересе уместо да непристрасно и објективно, пре објављивања текста од свих страна затражи коментар и објашњење.

Ја јесам употребио име Миле Ронхил из Лакташа који јесте алузија на постојећи лик из новинарског чланка „МИЛЕ РОНХИЛ: Објављени документи о Додиковом шверцу цигарета„ из 2013. године Независног информативног портала „Слободна босна“.

У поднаслову се наводи: „Милорад Додик, директор фирме “Игокеа” из Лакташа, током рата је шверцовао цигарете у Републику Српску и тадашњу Републику Српску Крајину а то потврђују документи из којих је видљиво да је Додик учинио све како би избјегао плаћање обавеза према Републици Српској и да у тим напорима није презао ни од фалсификовања документације, како је то својевремено утврдио МУП РС.“ У том смислу, водећи се начелима да су новинари дужни да у јавности износе истините и проверене информације, ја сам засновао став да је надимак Милета Додика Миле Ронхил. Ако је то за њега увредљиво, он има сво право да ме због тога тужи.

Ја не знам да и је Милорад Додик против Независног информативног портала „Слободна босна“ подносио тужбу или реаговао тражећи исправку или демантовао, јер то нисам успео да видим у тексту, те ако није, њему то очигледно не смета, као што то смета новинарки која га узима у заштиту и пресуђује пре суда.

Дакле, према свему наведеном, сматрам да мој твит који јесте мој лични став није дао довољно добар основ да се о томе пише на такав начин и да уредник портала таквом тексту додели такав наслов.

Ја себе не сматрам за јавном личношћу да бих у предметном случају био под лупом јавности као и да мој лични налог на твитеру треба да буде под опсервацијом медија, а у најмању руку нисам ни политичар већ борац за радничка права који покушава кроз политички утицај да радницима у Србији обезбеди боље услове рада, задовољавајућу плату и достојанствен живот.

Не спорим могућност да ме неки можда и виде као јавну личност јер медијима дајем изјаве у вези радничких права, али само на позив, када новинари то од мене траже. По дефиницији ја не спадам у јавне личности и сматрам да имам право на заштиту приватности и слободе мисли и изражавања.

С тим у вези, Савету за штампу се обраћам јер сматрам да је прекршен Кодекс новинара Србје на моју штету, циљано, с обзиром на уређивачку политику Дневног телеграфа где веома често јавно износе неистине и ниподаштавајући представнике опозиције, а величају рад и успехе владајуће СНС. Ја лично сматрам да Српски телеграф као и неки други медији јесу под политичким утицајем и да постоји спрега политике и новнарства која је чак и лаику лако уочљива.

**ПРЕКРШАЈ КОДЕКСА из одељка:
IV ОДГОВОРНОСТ НОВИНАРА;
V НОВИНАРСКА ПАЖЊА.**

Са свим горе написаним, сматрам да ће чланови Савета за штампу донети правичну одлуку.

С поштовањем,

Председник синдиката
Жељко Веселиновић

У Београду, дана 19.07.2018. године

Веселиновић Жељко